

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4427/2020
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, у парници тужиоца малолетног АА из ..., кога заступа мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Мађинац, адвокат из ..., ради утврђивања очинства, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж2 264/20 од 29.07.2020. године, у седници одржаној 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж2 264/20 од 29.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П2 19/19 од 24.02.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев мал. АА и утврђено је да је покојни ГГ, бивши из ... ЈМБГ ..., рођен ... године у ..., преминуо ...2018. године у ..., биолошки отац мал. АА, рођеног ...2019. године у ... од мајке ББ из ... ЈМБГ ..., уписан у матичну књигу рођених под текући бројем .. за 2019. годину, за матично подручје ..., што је тужена дужна признати као законски наследник иза пок. ГГ и наложено је матичару Града ... да изврши упис очинства у Матичну књигу рођених, а само по основу ове правноснажне пресуде. Другим ставом изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 264/20 од 29.07.2020. године, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Смедереву П2 19/19 од 24.02.2019. године, тако што је обавезана тужена да мал.тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 195.000,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизијом тужене побија се правноснажно другостепено решење о трошковима парничног поступка. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев. У том смислу, ни ревизија против правноснажног решења о трошковима поступка не може се изјавити на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, без обзира на то што је другостепени суд у односу на одлуку о трошковима поступка преиначио првостепено решење.

На основу чл. 420. у вези чл. 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**